

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜ ΝΙΚΗ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ

(Πρόταση που κατατέθηκε από την «Πανεπιστημονική» στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ
(Οκτ.2005).)

ΩΡΑ ΜΑΧΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ!

ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝ... (18/01/2006)

ΕΚΛΟΓΕΣ ΠΣΔΜ-Η 7 - ΜΑΗ - 2006

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ

(Πρόταση που κατατέθηκε από την «Πανεπιστημονική» στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ (Οκτ.2005).)

- 1. Η κυβερνητική επίθεση, με τη συμβολή της Δ.Ε. του ΤΕΕ, στα ασφαλιστικά δικαιώματα των συναδέλφων κλιμακώνεται:**
- 2. ΤΕΕ: Το χρονικό ενός «προαναγγελλθέντος εγκλήματος»...**
- 3. Ο χαρακτήρας και οι επιπτώσεις του σχεδίου νόμου**
- 4. Η ψευδεπίγραφη «διαφωνία»...**
- 5. Η θέση μας:**

1. Η κυβερνητική επίθεση, με τη συμβολή της Δ.Ε. του ΤΕΕ, στα ασφαλιστικά δικαιώματα των συναδέλφων κλιμακώνεται:

Την ώρα που φουντώνει η δίκαιη αγανάκτηση χιλιάδων συναδέλφων σχετικά με το βαθμό ικανοποίησης των αναγκών τους απ' το ασφαλιστικό σύστημα και το ΤΣΜΕΔΕ, η κυβέρνηση με την ενεργή συμπαράσταση της Δ.Ε. του ΤΕΕ, προχωρά σε νέα προκλητική επίθεση στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Το συγκεκριμένο Σχέδιο Νόμου, όπως και οι πρόσφατες κυβερνητικές ρυθμίσεις στις Τράπεζες και στις πρώην ΔΕΚΟ, αποτελούν **συνέχεια των προηγούμενων αντιασφαλιστικών νόμων** (τόσο της ΝΔ, όσο και του ΠΑΣΟΚ) με κορυφαίες αιχμές τους Ν.2084/92, 3029/02 και τον πρόσφατο 3232/04, οδηγεί σε μια συνολική αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού συστήματος με στόχους:

- Την **ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης** που αναδείχεται στον τρίτο και βασικότερο «πυλώνα» του συστήματος.
- Την **επέκταση του κεφαλαιοποιητικού συστήματος** στη λειτουργία και το χαρακτήρα των δημόσιων ασφαλιστικών οργανισμών, ανατρέποντας τα όποια αναδιανεμητικού χαρακτήρα υπολείμματα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.
- Την **ομαδοποίηση των επικουρικών ταμείων** που θα οδηγήσει – σε συνδυασμό με τη βασική ρύθμιση του Ν.2084/92 – για τη σχέση του 20% ως προς την κύρια σύνταξη, στη ραγδαία συρρίκνωση της επικουρικής

ασφάλισης.

- Την **υπαγωγή ειδικών ταμείων** (στις πρώην ΔΕΚΟ και Τράπεζες) **στο ΙΚΑ** με ταυτόχρονη συμπίεση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων προς τα κάτω, με την ψευδεπίγραφη φόρμουλα της «ομογενοποίησης».

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ προβάλλουν την επίλυση του ασφαλιστικού με βάση την **αρχή της ανταποδοτικότητας**, σύμφωνα με την οποία η ασφαλιστική κάλυψη του εργαζόμενου μετατρέπεται στην πράξη σε συνάρτηση της δικής του συνεισφοράς αποκλειστικά και το κράτος δεν έχει την υποχρέωση ουσιαστικής ασφαλιστικής κάλυψης του ανέργου, του μερικά απασχολούμενου, του χαμηλόμισθου.

Γενικότερα, η αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού αποτελεί μέρος μιας γενικής αντιδραστικής αλλαγής, που συμπυκνώνεται με τη **Στρατηγική της Λισσαβόνας της ΕΕ**. Πρόκειται για ένα στρατηγικό σχέδιο αναδιαρθρώσεων που εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ, με στόχο να αντιμετωπίσει η ΕΕ την ανταγωνιστική πίεση των ΗΠΑ και άλλων ανερχόμενων δυνάμεων, μέσα απ' την επιτάχυνση της συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου και την αύξηση της κερδοφορίας των μονοπωλίων.

Στο πλαίσιο αυτό επιχειρείται η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, η μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης.

Η συγκεκριμένη κατεύθυνση στο ασφαλιστικό μεταφράζεται σε **πλήρη εμπορευματοποίηση** του ασφαλιστικού δικαιώματος, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση των παροχών και αύξηση των εισφορών των ασφαλισμένων, υπονόμηση του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Παράλληλα, άλλες πλευρές της συνολικής επίθεσης, όπως η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η άτυπη μαύρη εργασία, η αύξηση των απλήρωτων υπερωριών, η πλήρης εμπορευματοποίηση της υγείας, υπονομεύουν με τη σειρά τους ακόμα περισσότερο τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Η κυβέρνηση προωθεί την αναδιάρθρωση με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ που ζητά μείωση του “μη μισθολογικού κόστους” για το κεφάλαιο και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ζητά επιτάχυνση των επώδυνων αλλαγών.

Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά σε μια **συνολική επίθεση** που απαιτεί αγωνιστική απάντηση

[Αρχή](#)

2. ΤΕΕ: Το χρονικό ενός «προαναγγελθέντος εγκλήματος»...

Οι ευθύνες της Δ.Ε. του ΤΕΕ και των παρατάξεων της πλειοψηφίας (ΔΚΜ, δυνάμεις της ΠΑΣΚ, ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ κλπ.) είναι τεράστιες, αφού διαμόρφωσαν και προώθησαν το πλαίσιο της σημερινής κυβερνητικής επίθεσης στους εργαζόμενους μηχανικούς, με την υιοθέτηση **της απόφασης της Αντιπροσωπείας του Φλεβάρη 2003**. Μιας απόφασης που αποτελεί πρότυπο εφαρμογής του κεφαλαιοποιητικού συστήματος (επικουρικός κλάδος, κλάδος εφάπαξ), οδηγεί σε αύξηση των εισφορών, προωθεί έναν κλάδο «Προνοιακών» Παροχών χωρίς καμιά εγγύηση για τους μισθωτούς, είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τη σύνδεση του Ταμείου με την Τράπεζα Αττικής. Επικαλείται την κατάργηση του διαχωρισμού «παλιών» και «νέων» ασφαλισμένων και στην πράξη επιβάλλει την εξίσωση προς τα κάτω για όλους.

Παρά τις όσες μικροδιαφοροποιήσεις, η αλήθεια είναι ότι οι κυρίαρχες παρατάξεις στη ΔΕ του ΤΕΕ, συμμετείχαν με εκπροσώπους τους στην **τελική διαμόρφωση** του νομοσχεδίου, όπως προκύπτει απ' την επίσημη αλληλογραφία του Ειδικού Συμβούλου του ΤΕΕ κ. Δ. Δουνούκου με τον Πρόεδρο του ΤΕΕ.

Δεν είναι, επίσης, διόλου τυχαίο ότι αγνόησαν ακόμα και την απόφαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ (11-6-05), σχετικά με τα κριτήρια σύνθεσης του νέου Δ.Σ. του ΤΣΜΕΔΕ και την απαίτηση δημόσιου απολογισμού του προηγούμενου ΔΣ.

Η στάση τους αυτή δεν προξενεί καμία έκπληξη. Είναι άμεση απόρροια της αποδοχής εκ μέρους τους του αντιλαϊκού πλαισίου διαχείρισης του ασφαλιστικού ζητήματος, της **στρατηγικής της Λισσαβόνας**, που επιβλήθηκε στη χώρα μας με τη στήριξη ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και προωθείται σταθερά όλα αυτά τα χρόνια.

[Αρχή](#)

3. Ο χαρακτήρας και οι επιπτώσεις του σχεδίου νόμου

Το σχέδιο νόμου αποτελεί προσαρμογή στον κλάδο των μηχανικών, των αντιλαϊκών επιλογών της ΕΕ και της άρχουσας τάξης. Εξειδικεύει με τον πιο αρνητικό τρόπο για τους εργαζόμενους μηχανικούς την απαράδεκτη απόφαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ (8-3-03) και του νόμου Σιούφα (ν. 2084/93).

Οι αρνητικές συνέπειες απ' την εφαρμογή του σχεδίου νόμου για την πλειοψηφία των συναδέλφων είναι άμεσα ορατές. Μεταξύ άλλων:

- Προωθεί την ανταποδοτικότητα, την ατομική ευθύνη του κάθε συναδέλφου για την ασφαλιστική του κάλυψη με την **απουσία κρατικής χρηματοδότησης και της εργοδοτικής εισφοράς** στο σκέλος της Ειδικής Προσαύξησης του κλάδου Κύριας Σύνταξης (Αρ.4), στον

κλάδο Πρόσθετης ασφάλισης (Αρ. 15) και στον κλάδο εφάπαξ βοηθήματος (Αρ. 23).

- Αυξάνει υπέρογκα τις **εισφορές των ασφαλισμένων** και ιδιαίτερα της κατηγορίας μετά το 1993 (π.χ. στην εισφορά κύριας σύνταξης προβλέπει 20% των κατά μήνα αποδοχών, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 8/πλάσιο του κατά το έτος 1991, μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ).
- **Διαχωρίζει τη βάση υπολογισμού** των εισφορών των ασφαλισμένων πριν και μετά την 1-1-1993 (Αρ. 4, Αρ 5, Αρ. 23).
- Περιορίζει και παραπέμπει σε υπουργική απόφαση το πλαίσιο αναπροσαρμογής της βάσης υπολογισμού εισφορών και παροχών (Αρ. 10), δηλαδή επιχειρεί να προωθήσει χωρίς αντιδράσεις την κυβερνητική κατεύθυνση **μείωσης των παροχών σε σχέση με τις εισφορές των εργαζομένων**.
- Εισάγει τον Κλάδο Προν. Παροχών (Αρ. 27), χωρίς να δεσμεύεται για την διασφάλιση, ούτε καν των σημερινών αντίστοιχων εγγυήσεων του ΙΚΑ, προς τους μισθωτούς συναδέλφους. **Προωθεί την διαχείριση της ανεργίας με τις εισφορές των εργαζόμενων συναδέλφων**. Καλλιεργεί κλίμα αναμονής των υπουργικών αποφάσεων για τον προσδιορισμό των πόρων και των προϋποθέσεων ασφαλιστικής κάλυψης.
- Δεν καθορίζει την «ειδική προσαύξηση» που αντικαθιστά τον ΕΛΠΠ σαν κύρια σύνταξη, με αποτέλεσμα η επικουρική σύνταξη να μην προσμετράται πάνω στην «ειδική προσαύξηση».
- Δεν αντιμετωπίζει τα οξυμένα προβλήματα της κάλυψης της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, παραπέμποντας στο μέλλον τα θέματα του κλάδου Υγείας.

Αρχή

4. Η ψευδεπίγραφη «διαφωνία»...

Στην πορεία εξέλιξης της κυβερνητικής επίθεσης, όπως αυτή εξειδικεύτηκε στο χώρο των μηχανικών με τη συνενοχή και την ενεργητική δραστηριοποίηση της ηγεσίας του ΤΕΕ, διαμορφώθηκε δίπλα στην ηγεσία αυτή, ένα ετερόκλητο συνονθύλευμα από παρατάξεις και πτέρυγες παρατάξεων –με την ηγεμονία τμήματος της ΠΑΣΚ- που δηλώνουν «αντίθεση» στην πολιτική της ΔΕ του ΤΕΕ στο ασφαλιστικό και στο πρόσφατο κυβερνητικό σχέδιο νόμου, επικεντρώνοντας σε μια άσφαιρη, επιφανειακή και αποπροσανατολιστική καταγγελία γύρω από πλευρές της οικονομικής διαχείρισης του ΤΣΜΕΔΕ ή άλλες επιμέρους πλευρές, που σε καμία περίπτωση δεν έρχονται σε αντιπαράθεση με τους βασικούς «πυλώνες» της κυβερνητικής κατεύθυνσης, δηλαδή το μοντέλο της ανταποδοτικής-κεφαλαιοποιητικής λειτουργίας, το οποίο έχουν αποδεχτεί, άλλωστε, ψηφίζοντας τη γνωστή απόφαση της Αντιπροσωπείας του 2003.

Αφτηρία του δικού μας σκεπτικού, είναι η θέση ότι το πρόβλημα του ΤΣΜΕΔΕ, το ασφαλιστικό πρόβλημα γενικότερα,

ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΡΘΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ. Η άποψη περί διαχειριστικών ατασθαλιών και ανεπαρκειών, δέσμια της προσήλωσής της στον πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής, είναι καταδικασμένη να πέφτει σε κραυγαλέες αντιφάσεις, όπως:

- Από τη μια μεριά, αποδοχή της «αξιοποίησης» των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ και του χρηματιστηριακού τζόγου, από την άλλη υποκριτικά δάκρυα για τις απώλειες 35% που υπέστησαν την τελευταία 4ετία.
- Από τη μια μεριά, αποδοχή της συμμετοχής του ΤΣΜΕΔΕ στην Τράπεζα Αττικής και της ενίσχυσης του τραπεζικού χαρακτήρα στη λειτουργία του, από την άλλη υποκριτική καταγγελία της «αδιαφάνειας» και της ασυδοσίας στη λειτουργία των υπηρεσιών του.
- Από τη μια μεριά, αποδοχή της πορείας ιδιωτικοποίησης της υγείας και της ασφάλισης (του περίφημου «τρίτου πυλώνα»), που απαιτεί συμπίεση των παροχών των ασφαλιστικών ταμείων, ώστε να στραφούν οι ασφαλισμένοι προς τους ιδιωτικούς ομίλους και από την άλλη, υποκριτική ανησυχία για το χαμηλό ύψος των παροχών του ΚΥΤ στους ασφαλισμένους.

Με βάση τα παραπάνω, θα θέλαμε οι εκπρόσωποι των παρατάξεων που συγκροτούν αυτό το ετερόκλητο μπλοκ, να μας εξηγήσουν:

- Η ΔΑΠ, που χύνει κροκοδείλια δάκρυα για το χαμηλό ύψος των συντάξεων, ΤΙ ΘΕΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ; Τη θέση για αύξησή τους, φυσικά, αφού συμφωνεί με την απόφαση της «Α» του 2003 και τους αντιασφαλιστικούς νόμους ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.
- Η ΔΑΠ, που δημαγωγεί υποκριτικά για την ανάγκη προνοιακών παροχών στους ασφαλισμένους, ΤΙ ΘΕΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ, ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΛΗΨΗΣ ΤΟΥΣ; Φυσικά, τη θέση της ανταποδοτικότητας και της αναδιανομής από τους εργαζόμενους, μισθωτούς και μικροεπαγγελματίες, προς τους ανέργους, αφού αυτά προβλέπει η απόφαση του 2003 που και η ίδια ψήφισε.
- Η «Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών», που «ορκίζεται» στην εξομοίωση των νέων και παλιών ασφαλισμένων, ΤΙ ΘΕΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΜΟΙΩΣΗΣ ΑΥΤΗΣ; Φυσικά, την προς τα κάτω εξομοίωση, αφού η απόφαση του 2003 που πρωτοστάτησε στην ψήφισή της αυτό προβλέπει και άνοιξε το δρόμο στα όσα αντιδραστικά προβλέπει το κυβερνητικό σχέδιο νόμου.
- Η «Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών», που εύχεται υποκριτικά «τα μέλη της Διοίκησης του ΤΣΜΕΔΕ να μην

ενεργούν ως τραπεζίτες», ΤΙ ΘΕΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ; Στην πράξη, αποδέχεται τη συμμετοχή του ΤΣΜΕΔΕ, αφού η απόφαση του 2003 που ψήφισε και με τα δύο χέρια, όχι απλά δεν κινούνταν στην κατεύθυνση αποδέσμευσης από αυτήν αλλά, αντίθετα, το έδενε ασφυκτικά στη λογική της ανταποδοτικότητας.

Το μπλοκ ΑΜΑΚ-ΑΜΑΝ, που «ανησυχεί» για τις απώλειες των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ, ΤΙ ΘΕΣΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΓΙΟ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟ «ΤΖΟΓΟ» ΣΤΟ ΧΑΑ; Η απάντηση: ούτε κουβέντα για τις απώλειες λόγω της άτοκης κατάθεσης των αποθεματικών στην Τράπεζα της Ελλάδας, την «αξιοποίηση» των αποθεματικών με απευθείας «επενδύσεις», αλλά και από την Τράπεζα Αττικής. Πιστεύουν, φαίνεται, ότι οι απώλειες των αποθεματικών λόγω τοποθέτησης στο ΧΑΑ θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν η διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ είχε επιλέξει μια ...άλλη σύνθεση χαρτοφυλακίου!

Και βέβαια, όλοι αυτοί συμφωνούν επί της ουσίας, με τις όποιες παραλλαγές και επιφυλάξεις, στην ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση με το γράμμα του κυβερνητικού σχέδιο νόμου, υψώνοντας το λάβαρο της απόφασης της Αντιπροσωπείας του 2003, που διαμόρφωσε το πλαίσιο και άνοιξε το δρόμο στη σημερινή κυβερνητική επίθεση. Καλλιεργούν αυταπάτες κλαδικής σωτηρίας, προβάλλοντας την «ευρωστία» του ταμείου – που οι εργαζόμενοι την έχουν χρυσοπληρώσει – όταν γνωρίζουν πόσο εύκολα αναστρέψιμη είναι η κατάσταση αν προχωρήσουν οι κυβερνητικές επιλογές, τόσο στο ΤΣΜΕΔΕ όσο και στο σύνολο της Κοινωνικής Ασφάλισης, γενικότερα. Προβάλλουν επιφανειακά, αποσπασματικά αιτήματα που διευκολύνουν τους κυβερνητικούς ελιγμούς και αθρώνουν τη ΔΕ του ΤΕΕ.

[Αρχή](#)

5. Η θέση μας:

Με βάση όλα τα παραπάνω, είναι φανερό ότι το κυβερνητικό σχέδιο νόμου για το ΤΣΜΕΔΕ δεν επιδέχεται καμία βελτίωση και, από αυτή την άποψη δε νομιμοποιείται καμία συμμετοχή στη φάρσα διαλόγου με την κυβέρνηση. Απαιτούμε την άμεση απόσυρσή του. Όμως, δεν επιτρέπονται αυταπάτες. Η κυβερνητική επίθεση, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, δεν εξαντλείται σε ένα σχέδιο νόμου και δεν πρόκειται να σταματήσει.

Οι συνδικαλιστικοί φορείς των Μηχανικών πρέπει, επιτέλους, να βγουν στο προσκήνιο, να οργανώσουν την αγωνιστική αντεπίθεσή τους. Μια σειρά από πρωτοβουλίες σε αυτή την κατεύθυνση, όπως π.χ. η πρόσφατη απόφαση του ΣΜΗΒΕ μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν παραπέρα, να αποκτήσουν ευρύτερη δυναμική και βαθύτερο περιεχόμενο, αγωνιστικής συμπίεσης με τον ταξικό πόλο του εργατικού

κινήματος στην κοινή πάλη για:

- **Δημόσια, καθολική, υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για όλους τους εργαζόμενους.**
- **Αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν, υψηλού επιπέδου Υγεία και Πρόνοια.** Διαχωρισμός Υγείας και Πρόνοιας από την Κοινωνική Ασφάλιση. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Υγεία.
- **Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς,** στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες. Σύνταξη στο 80% των συνολικών αποδοχών της τελευταίας 3ετίας,
- **Μετατόπιση του κύριου βάρους των εισφορών ώστε να βαρύνει την εργοδοσία και το κράτος,** στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής του μισθωτού από εισφορές.
- **Διασφάλιση των αποθεματικών των ταμείων.** Τα αποθεματικά είναι λαϊκή περιουσία και όχι «τροφοδότης λογαριασμός» για τις κυβερνητικές παροχές στο μονοπωλιακό κεφάλαιο.

Άμεσα, οι εργαζόμενοι, μισθωτοί και μικροεπαγγελματίες μηχανικοί να διεκδικήσουν:

- ü Την κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.
- ü Να αρθεί ο διαχωρισμός «νέων» και «παλιών» ασφαλισμένων, χωρίς πρόσθετη επιβάρυνσή τους.
- ü Απόσυρση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο.
- ü Μείωση των εισφορών στα προ του 1992 επίπεδα, ειδικά για τους κάτω της πενταετίας έκπτωση 50%.
- ü Καταβολή των εισφορών των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών σπουδαστών από την Πολιτεία.
- ü Πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη, πλήρη προστασία της μητρότητας και των συναδέλφων με ειδικές ανάγκες.
- ü Επίδομα Ανεργίας στο 80% του βασικού μισθού, για τους άνεργους και υποαπασχολούμενους μηχανικούς, ανεξάρτητα από τρόπο αμοιβής (μισθό, δελτίο παροχής υπηρεσιών), πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων συναδέλφων.
- ü Άμεση απόδοση των οφειλών του Δημοσίου και της εργοδοσίας στο Ταμείο.

- ü Άμεση διεκδίκηση των απωλειών στο αποθεματικό από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας.
- ü Άμεση μηχανοργάνωση του ΤΣΜΕΔΕ για τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του.

Καλούμε τους συναδέλφους να ενώσουν τις δυνάμεις τους με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, να προτάξουν τις ανάγκες τους, να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους για να μπούμε σε αλλαγή δρόμου, για ανάπτυξη υπέρ της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Στη γενικότερη επίθεση της ΕΕ και της άρχουσας τάξης ενάντια στα δικαιώματά τους, πρέπει να αντιπαραθέσουν τη συμπόρευση με τον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, τη συμμαχία τους, τη συσπείρωση που δίνει στον αγώνα προοπτική. Ο αγώνας είναι ενιαίος για όλους τους εργαζόμενους.

[Αρχή](#)

[Home](#)

Τελευταία ενημέρωση: 27-04-2006

ΩΡΑ ΜΑΧΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ!

Την ώρα που φουντώνει η δίκαιη αγανάκτηση χιλιάδων συναδέλφων σχετικά με το βαθμό ικανοποίησης των αναγκών τους απ' το ασφαλιστικό σύστημα και το ΤΣΜΕΔΕ, η κυβέρνηση με την ενεργή συμπαράσταση της ΔΕ του ΤΕΕ, προχωρά σε νέα προκλητική επίθεση στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Με το σχέδιο νόμου που έδωσε για (στημένο) “διάλογο” η κυβέρνηση, θα καταφέρει νέα σκληρά πλήγματα στα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζόμενων, μισθωτών και μικροεπαγγελματιών, μηχανικών. Μεταξύ άλλων:

- Προωθεί την ανταποδοτικότητα, την ατομική ευθύνη του κάθε συνάδελφου για την ασφαλιστική του κάλυψη με την **απουσία κρατικής χρηματοδότησης** στο σκέλος της Ειδικής Προσαύξεσης (όπως μετονομάζεται ο παλιός ΕΛΠΠ), στον κλάδο Πρόσθετης ασφάλισης και στον κλάδο εφάπαξ (όπου απουσιάζει **και η εργοδοτική εισφορά**),
- Αυξάνει υπέρογκα τις **εισφορές των ασφαλισμένων**, έως και το 8/πλάσιο του κατά το έτος 1991, μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, με απατηλές υποσχέσεις για μελλοντικές αυξήσεις των παροχών,
- **Διαχωρίζει τη βάση υπολογισμού** των εισφορών των ασφαλισμένων πριν και μετά την 1-1-1993.
- Εισάγει τον Κλάδο Προν. Παροχών, χωρίς να δεσμεύεται για την διασφάλιση, ούτε καν των σημερινών αντίστοιχων εγγυήσεων του ΙΚΑ, προς τους μισθωτούς συνάδελφους. **Προωθεί την «επιδότηση» της ανεργίας με τις εισφορές των μισθωτών και αυταπασχολούμενων συναδέλφων.**

Το Σχέδιο Νόμου για το ΤΣΜΕΔΕ, όπως και οι πρόσφατες κυβερνητικές ρυθμίσεις στις Τράπεζες και στις πρώην ΔΕΚΟ, αποτελεί **συνέχεια των προηγούμενων αντιασφαλιστικών νόμων** (τόσο της ΝΔ, όσο και του ΠΑΣΟΚ) με κορυφαίες αιχμές τους Ν.2084/92, 3029/02 και τον πρόσφατο 3232/04. Ο καθένας πλέον γνωρίζει ότι δεν πρόκειται απλά για επιμέρους παρεμβάσεις, αλλά για μια συνολική αναδιάρθρωση του ασφαλιστικού συστήματος, η οποία αποτελεί μέρος μιας γενικότερης αντιδραστικής αλλαγής, που συμπυκνώνεται στη **“Στρατηγική της Λισαβόνας” της ΕΕ**. Η συγκεκριμένη κατεύθυνση στο ασφαλιστικό μεταφράζεται σε πλήρη εμπορευματοποίηση του ασφαλιστικού δικαιώματος, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση των παροχών και αύξηση των εισφορών των ασφαλισμένων, υπονόμευση του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Παράλληλα, άλλες πλευρές της συνολικής επίθεσης, όπως η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η άτυπη μαύρη εργασία, η αύξηση των απλήρωτων υπερωριών, η πλήρης εμπορευματοποίηση της υγείας, υπονομεύουν με τη σειρά τους ακόμα περισσότερο τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Η κυβέρνηση προωθεί την αναδιάρθρωση με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ που ζητά μείωση του “μη μισθολογικού κόστους” για το κεφάλαιο και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ζητά επιτάχυνση των επώδυνων αλλαγών. **Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά σε μια συνολική επίθεση που απαιτεί αγωνιστική απάντηση και αντεπίθεση απ' το σύνολο των εργαζομένων στον**

ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα.

Οι ευθύνες της Δ.Ε. του ΤΕΕ και των παρατάξεων της πλειοψηφίας (ΠΑΣΚ, ΔΚΜ, ΔΑΠ, ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ κλπ.) είναι τεράστιες, αφού διαμόρφωσαν και προώθησαν το πλαίσιο της σημερινής κυβερνητικής επίθεσης στους εργαζόμενους μηχανικούς, με την υιοθέτηση **της απόφασης της Αντιπροσωπείας του Φλεβάρη 2003**. Μιας απόφασης που αποτελεί πρότυπο εφαρμογής της ατομικής ευθύνης του εργαζόμενου για την ασφαλιστική του κάλυψη, δηλαδή του κεφαλαιοποιητικού συστήματος και της ανταποδοτικότητας (επικουρικός κλάδος, κλάδος εφάπαξ), οδηγεί σε αύξηση των εισφορών, προωθεί έναν κλάδο «Προνοιακών» Παροχών χωρίς καμιά εγγύηση για τους μισθωτούς, είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τη σύνδεση του Ταμείου με την Τράπεζα Αττικής. Επικαλείται την κατάργηση του διαχωρισμού «παλιών» και «νέων» ασφαλισμένων και στην πράξη επιβάλλει την εξίσωση προς τα κάτω για όλους. Παρά τις όψιμες μικροδιαφοροποιήσεις, οι κυρίαρχες παρατάξεις στη ΔΕ του ΤΕΕ, συμμετείχαν με εκπροσώπους τους στην **τελική διαμόρφωση** του νομοσχεδίου. Και τελικά, οι μάσκες έπεσαν ολοκληρωτικά, αφού στην τελευταία συνεδρίασή της, στις 8.2.2006, η ΔΕ του ΤΕΕ στην ουσία **ΑΠΟΔΕΧΤΗΚΕ ΟΜΟΦΩΝΑ το κυβερνητικό νομοσχέδιο**, “παζαρεύοντας” απλά το χρονικό ορίζοντα στον οποίο θα εφαρμοστούν οι αυξήσεις και την αύξηση της περιόδου μειωμένης εισφοράς για τους νεοασφαλισμένους. Η στάση τους αυτή δεν προξενεί καμιά έκπληξη. Είναι άμεση απόρροια της αποδοχής εκ μέρους τους του αντιλαϊκού πλαισίου διαχείρισης του ασφαλιστικού ζητήματος, της πολιτικής της Ε.Ε.

Είναι ολοκάθαρο, ότι **το ασφαλιστικό ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ** κι όχι πρόβλημα ορθής διαχείρισης ή “δομής” των κλάδων του Ταμείου, όπως διατείνονται μια σειρά φωνές δήθεν «εναντίωσης» στη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση (Συσπείρωση, ΑΜΑΚ κλπ.). Όλοι αυτοί συμφωνούν επί της ουσίας, με τις όποιες παραλλαγές και επιφυλάξεις, στην ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση με το γράμμα του κυβερνητικού ν/σ, υψώνοντας το λάβαρο της απόφασης της Αντιπροσωπείας του 2003, που διαμόρφωσε το πλαίσιο και άνοιξε το δρόμο στη σημερινή κυβερνητική επίθεση. Καλλιεργούν αυταπάτες κλαδικής σωτηρίας, προβάλλοντας τη «βιωσιμότητα» του ταμείου – που οι εργαζόμενοι την έχουν χρυσοπληρώσει – προβάλλουν επιφανειακά, αποσπασματικά αιτήματα που διευκολύνουν τους κυβερνητικούς ελιγμούς και αθρώνουν τη ΔΕ του ΤΕΕ. Ειδικά, **οι ευθύνες της Συσπείρωσης “Αριστερών” Μηχανικών είναι πολύ μεγάλες, βαρύτατες**. Νομιμοποίησαν με την ψήφο και τη συμμετοχή τους την απόφαση του 2003 που άνοιξε το δρόμο στο νομοσχέδιο. **Ψήφισαν**, ακόμα και τον Οκτώβρη του 2005 όταν πρωτοσυζητήθηκε το ν/σ στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, **ΜΑΖΙ ΜΕ ΠΑΣΚ, ΔΑΠ** ότι, απέναντι στο ν/σ, το ΤΕΕ πρέπει να μείνει στην απόφαση του 2003 κι όταν οι παρατάξεις αυτές στη ΔΕ ενσωμάτωσαν στην ομόφωνη απόφαση της ΔΕ ορισμένα τριτεύοντα σημεία των υποτιθέμενων διαφωνιών τους, αποσύροντας ακόμα κι αυτό το ψευτοΟΧΙ που ψήφισαν τον Οκτώβρη, βρέθηκαν μόνοι τους να υπερασπίζονται – τι θλιβερό, με αγωνιστικές “κορώνες” – την απόφαση του 2003, αρνούμενοι να κάνουν έστω και την τελευταία στιγμή μιαν έντιμη αυτοκριτική...

Με βάση όλα τα παραπάνω, είναι φανερό ότι το κυβερνητικό σχέδιο νόμου για το ΤΣΜΕΔΕ δεν επιδέχεται καμία βελτίωση και δε νομιμοποιείται καμία συμμετοχή στη φάρσα διαλόγου με την κυβέρνηση. **Απαιτούμε την άμεση απόσυρσή του.** Οι συνδικαλιστικοί φορείς των Μηχανικών πρέπει, επιτέλους, να βγουν στο προσκήνιο, να οργανώσουν την αγωνιστική απεργία τους, να συμπορευτούν με το ΠΑΜΕ στην κοινή πάλη για:

- **Δημόσια, καθολική, υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για όλους τους εργαζόμενους.**
- **Κατοχύρωση της κρατικής ευθύνης** για την παροχή της Κοινωνικής Ασφάλισης, η οποία είναι δικαίωμα και όχι εμπόρευμα.
- **Αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν, υψηλού επιπέδου Υγεία και Πρόνοια.** Διαχωρισμός Υγείας και Πρόνοιας από την Κοινωνική Ασφάλιση. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Υγεία.
- **Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς,** στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες. Σύνταξη στο 80% των συνολικών αποδοχών της τελευταίας 3ετίας,
- **Μετατόπιση του κύριου βάρους των εισφορών να βαρύνει την εργοδοσία και το κράτος,** στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής του μισθωτού από εισφορές.
- **Διασφάλιση των αποθεματικών των ταμείων.** Τα αποθεματικά είναι λαϊκή περιουσία και όχι «τροφοδότης λογαριασμός» για τις κυβερνητικές παροχές στο μονοπωλιακό κεφάλαιο.

Άμεσα, οι εργαζόμενοι, μισθωτοί και μικροεπαγγελματίες μηχανικοί να πιέσουν για:

- ü Την κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων,
- ü Να αρθεί ο διαχωρισμός «νέων» και «παλιών» ασφαλισμένων, χωρίς πρόσθετη επιβάρυνσή τους,
- ü Μείωση των εισφορών στα προ του 1992 επίπεδα, ειδικά για τους κάτω της πενταετίας έκπτωση 50%. Καταβολή των εισφορών των στρατευμένων και των μεταπτυχιακών σπουδαστών από την Πολιτεία,
- ü Πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη, πλήρη προστασία της μητρότητας και των συναδέλφων με ειδικές ανάγκες,
- ü Επίδομα Ανεργίας στο 80% του βασικού μισθού, για τους άνεργους και υποαπασχολούμενους μηχανικούς, ανεξάρτητα από τρόπο αμοιβής (μισθό, δελτίο παροχής), πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων συναδέλφων,
- ü Απόσυρση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο,
- ü Άμεση απόδοση των οφειλών του Δημοσίου και της εργοδοσίας στο Ταμείο. Άμεση διεκδίκηση των απωλειών στο αποθεματικό από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας,
- ü Άμεση μηχανοργάνωση του ΤΣΜΕΔΕ για τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του.

Η «ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ» καλεί τους συναδέλφους να ενώσουν τις

δυνάμεις τους με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, να προτάξουν τις ανάγκες τους, να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους για αλλάξουμε πορεία, για ανάπτυξη υπέρ της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Στη γενικότερη επίθεση της ΕΕ και της άρχουσας τάξης ενάντια στα δικαιώματά τους, πρέπει να αντιπαραθέσουν τη συμπίεση με το ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, τη συμμαχία τους, τη συσπείρωση που δίνει στον αγώνα προοπτική. Ο αγώνας είναι ενιαίος για όλους τους εργαζόμενους!

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ!

**Η
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ Δ.Π.Κ.**

[Home](#)

Τελευταία
Ενημέρωση:
27-04-2006

ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝ... (1^ο) (18/01/2006)

Εδώ και κάποιο καιρό παρακολουθούμε, όχι χωρίς μια δόση απορίας, αλλά και αγανάκτησης τη σωρεία λιβελογραφημάτων κατά της Πανεπιστημονικής που δημοσιεύονται στη σελίδα της Συσπείρωσης “Αριστερών” Μηχανικών, με αφορμή(?) τη συζήτηση που άνοιξε ανάμεσα στους φορείς των μηχανικών σχετικά με το σχέδιο νόμου της κυβέρνησης για το ΤΣΜΕΔΕ. Δώσαμε ήδη μια πρώτη απάντηση από τη σελίδα μας, πιστεύοντας ότι δε θα χρειαστεί να επανέλθουμε, αλλά φαίνεται ότι, είτε οι άνθρωποι της Συσπείρωσης είναι χαμηλής νοημοσύνης και δεν αντιλαμβάνονται προφανή πράγματα, είτε έχουν απωλέσει κάθε ίχνος ντροπής και βάλθηκαν να επιβεβαιώσουν, για πολλοστή φορά, την ισχύ της Γκαϊμπελικής ρήσης “πες, πες στο τέλος κάτι θα μείνει”... Τι να γίνει, δε φταίμε εμείς...

Ένα προκαταβολικό σχόλιο, πριν περάσουμε στην ουσία. Οι συντάκτες της Συσπείρωσης αναφέρονται στην Πανεπιστημονική, λες και ήμασταν οι μόνοι που αντιδράσαμε “από αριστερά” (ο προσδιορισμός δικός τους, καμιά φορά τους ξεφεύγουν και κάποιες αλήθειες, έτσι για αλλαγή...) στην τακτική ουράς της Συσπείρωσης, απέναντι στο ΣΥΝ και τις κυρίαρχες δυνάμεις στο ΤΕΕ, στο θέμα του ασφαλιστικού. “Ξεχούν” και θα τους θυμίσουμε ότι, ακόμα και συνάδελφοι εκλεγμένοι με το δικό τους ψηφοδέλτιο στην Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, τόσο το 2003, όσο και το 2005, διαφοροποιήθηκαν ανοιχτά από τη στάση της Συσπείρωσης στις ψηφοφορίες για το ΤΣΜΕΔΕ, ψηφίζοντας μάλιστα την πρόταση της Πανεπιστημονικής στην πρώτη ψηφοφορία. Τους θυμίζουμε, ακόμα, ότι το ασφαλιστικό ήταν ένα από τα βασικά σημεία που έθιξαν κατά την αποχώρησή τους το 2003 από τη Συσπείρωση, οι συγκροτήσαντες μετέπειτα την παράταξη των “Εργαζόμενων Μηχανικών”. Ρωτάμε, λοιπόν: καλά, η Πανεπιστημονική με την πολιτική της μυωπία, τις πολιτικές σκοπιμότητες του πολιτικού της φορέα κι όλα τα άλλα ευωδιαστά που αναφέρονται στους λίβελους της Συσπείρωσης. Οι υπόλοιποι όμως? Αυτοί δεν είναι “μύωπες” και “μικροπολιτικάντες” ή μήπως η δική τους διαφωνία – που εκφράστηκε με ψήφο στο κείμενο της Πανεπιστημονικής – είναι “τίμια πολιτική στάση” ενώ η δική μας προϊόν σκοπιμοτήτων? Κι αν είναι έτσι όπως τα λέμε, γιατί τα κείμενά της Συσπείρωσης δε λένε κουβέντα γι αυτούς και αναφέρονται ειδικά και κατ’αποκλειστικότητα στην Πανεπιστημονική? Φαίνεται ότι η αυξανόμενη ενίσχυση της απήχησης των θέσεων της ΔΠΚ, όπως αυτή εκδηλώθηκε π.χ. με την σημαντική ενίσχυση στους Χημικούς Μηχανικούς, με την υιοθέτηση αγωνιστικών θέσεων που προτείναμε, καθώς και δυναμικών μορφών αγωνιστικής δράσης από μαζικούς φορείς μηχανικών όπως π.χ. η απόφαση του ΣΜΗΒΕ για κατάληψη του κτιρίου του ΤΣΜΕΔΕ στη Θεσ/κη τον Οκτώβρη, τους δημιουργούν πανικό. Δεν πειράζει, κύριοι. Θα σας περάσει.

Στην ουσία, τώρα. Ήδη, στην πρώτη μας απάντηση τεκμηριώσαμε πλήρως τη “δημιουργική λογιστική” των φωτισμένων καθοδηγητών της Συσπείρωσης, οι οποίοι, στην πρεμούρα τους να “αποδείξουν” ότι οι εισφορές των μισθωτών δεν θα αυξηθούν, “ξέχασαν” να αναφέρουν ότι η απόφαση του 2003 που συνυπέγραψαν και υπερασπίζονται μαζί με τη ΔΑΠ και την ΠΑΣΚ προβλέπει ετήσια αύξηση 20% των εισφορών για κύρια σύνταξη (γενική και ειδική προσαύξηση) σε βάθος μιας δεκαετίας! Επιπλέον, λαθροχειρούν “ερμηνεύοντας” εκ των υστέρων την απόφαση του 2003, εμφανίζοντας τα ποσοστά του 20%, του 6,67%, του 3% και του 4% επί του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αντί επί των αποδοχών, τη στιγμή που η απόφαση του 2003, για τη μεν κύρια σύνταξη και ειδική προσαύξηση δεν προσδιορίζει τη βάση υπολογισμού, για τα δε εφάπαξ και επικουρικό, αναφέρεται ΡΗΤΑ στους πόρους του 2084/92, δηλαδή ΣΤΙΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ. Φαίνεται, όμως, ότι οι άνθρωποι δεν παίρνουν από λόγια. Αντί να κάνουν μια, έστω και κατόπιν εορτής, προσπάθεια αυτοκριτικής, επανήλθαν στο τελευταίο μέρος της ...τετραλογίας τους (ΕΔ, τ. 2372) και σα να μη συνέβη τίποτε ισχυρίζονται ότι μόνο για τους “παλιούς” ελεύθερους επαγγελματίες είναι ελαφρά δυσμενέστερη η απόφαση του 2003, αλλά αυτό ήταν “αναγκαίο κακό” προκειμένου να γίνει η “ομογενοποίηση” των ασφαλισμένων. Τι να πρωτοσχολιάσει κανείς εδώ... Το θράσος των καθοδηγητών της “Συσπείρωσης” δεν έχει

προηγούμενο. Λένε ψέματα, ότι δε θα επιβαρυνθούν οι “νέοι” μισθωτοί. Παραδέχονται ότι αυξάνονται σημαντικά οι εισφορές των “νέων” ελευθέρων επαγγελματιών **οι οποίοι στην μεγάλη τους πλειοψηφία είναι ΕΠΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΟΙ και μάλιστα το πιο “χτυπημένο” από τις ελαστικές σχέσεις εργασίας τμήμα του τεχνικού προλεταριάτου** – “ξεχάσατε”, κύριοι, τους χιλιάδες μηχανικούς που δουλεύουν ως μισθωτοί με ΔΠΥ?. “Δικαιολογούν” αυτές τις αυξήσεις, στο όνομα της “ομογενοποίησης” με αντάλλαγμα την αύξηση των συντάξεων που ΘΑ έρθει, **αντί να ζητήσουν εδώ και τώρα την αύξησή τους με πάγωμα των εισφορών**. “Ξεμπερδεύουν” την υποχρέωση να “υπερασπιστούν” τους μισθωτούς με ευχολόγια περί μελλοντικής θέσπισης εργοδοτικής εισφοράς στα ΔΠΥ (που κι αυτή ΘΑ έρθει, ΠΡΕΠΕΙ να έρθει κλπ. κλπ.). Κι ύστερα από όλα αυτά, όταν τους λέμε ότι στήριξαν μιαν “ομογενοποίηση” που χειροτερεύει τη ζωή των μισθωτών μηχανικών, που συμπιέζει προς τα κάτω τα δικαιώματά τους, μας λένε ότι είμαστε κοινοί συκοφάντες, πολιτικοί μύωπες, μικροπααραξιακά ορμώμενοι, διαπλεκόμενοι με εργολάβους και άλλα παρόμοια, ενώ αυτοί είναι ...υπερήφανοι για το έργο τους! Να το χαίρεστε, κύριοι, το έργο σας, τα θερμά μας συγχαρητήρια...

ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝ...(2ο) **(18/02/2006)**

Στο προηγούμενο άρθρο μας, σταθήκαμε κυρίως στην αποκάλυψη των λαθροχειριών που διέπραξαν και συνεχίζουν ανερυθρίαστα να διαπράττουν οι επικεφαλής της “Συσπείρωσης”, σχετικά με το σκέλος των εισφορών που προκύπτουν από την διαβόητη απόφαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ του 2003, την οποία είναι πασίγνωστο ότι συνδιαμόρφωσαν. Καθώς ήδη δόθηκε στη δημοσιότητα το κυβερνητικό σχέδιο νόμου, αυτή τη φορά “επίσημα” και όχι υπό μορφή ανεπίσημων κειμένων εργασίας, έρχεται η στιγμή για όλους να πάρουν – οριστικά και αμετάκλητα – τις ευθύνες τους. Η ηγεσία της “Συσπείρωσης”, όμως, φαίνεται ότι έχει κάνει τις επιλογές της. Έτσι, σε πρόσφατο δημοσίευσμά της στο ΕΔ (τ. 2378), ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ τον Οκτώβρη του 2005 ήταν, γενικά, θετική και το πρόβλημα είναι ότι την υλοποίησή της ανέλαβε η Διοικούσα του ΤΕΕ και όχι η Αντιπροσωπεία. Δηλαδή, για να καταλαβαίνουν και οι συνάδελφοι τι λένε οι άνθρωποι, το πρόβλημα είναι ότι δεν χειρίζεται το θέμα η ΠΑΣΚ και η ΔΑΠ (γιατί αυτές οι δυνάμεις, ΒΑΣΙΚΑ, συγκρότησαν την πλειοψηφία του Οκτώβρη του 2005), αλλά η ΔΚΜ και ο ΣΥΝ (που κυριαρχούν στην Διοικούσα). Απίστευτο σκεπτικό, για μια παράταξη που θέλει να λέγεται “αριστερή”, αλλά έχουμε πια συνηθίσει με τους κυρίους και τίποτε πια δε μας κάνει έκπληξη... Από σήμερα, λοιπόν και στα επόμενα σημειώματα θα σταθούμε κωδικοποιημένα, στα κύρια ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ περί το ασφαλιστικό και πως απαντούν σε αυτά, οι “καλοί” (δηλ. η ΠΑΣΚ, ΔΑΠ και συντροφία), οι “κακοί” (δηλ. η ΔΚΜ, ο ΣΥΝ κλπ.) και οι “άσχημοι” (η Πανεπιστημονική, μαζί με κάθε ταξική, αγωνιζόμενη φωνή του κινήματος των μηχανικών) κατά τη “Συσπείρωση”, για να βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του:

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΟΙΟΝ? Στο νόμο Σιούφα και το “νέο” κυβερνητικό σχέδιο, ή ενάντια στην κοινοτική πολιτική, στις επιλογές της Στρατηγικής της Λισσαβόνας, που εφαρμόζονται ενιαία σε όλη την ΕΕ, από κυβερνήσεις όλων των τύπων και αποχρώσεων και στη χώρα μας υπηρετήθηκαν με ευλάβεια, τόσο από τη ΝΔ, όσο και από το ΠΑΣΟΚ? Σε τι διαφωνεί, επί της ουσίας, η ΠΑΣΚ (που ψήφισε την “καλή” απόφαση του Οκτώβρη) με την ΔΚΜ που μειοψήφισε? Μήπως στην ανάγκη προώθησης του ιδιωτικού “πυλώνα”? Στην ενίσχυση του κεφαλαιοποιητικού συστήματος και της ανταποδοτικής λειτουργίας των ταμείων? Στην “αξιοποίηση” των αποθεματικών για παροχή ζεστού χρήματος για να κινηθούν τα γρανάζια της μονοπωλιακής κερδοφορίας (βλ. ΣΔΙΤ κλπ.)? Διαφωνούν στην πρόσδεση των ταμείων στο άρμα των χρηματιστικών ομίλων και στην μετατροπή των ταμείων σε τραπεζικούς οργανισμούς? Κι αν, βρε παιδί μου διαφωνούν, **Πότε, σε ποιά θέμα**, σε ποιά κρίσιμη επιλογή γύρω από το ΤΣΜΕΔΕ, φάνηκε αυτή τους η διαφωνία? Μήπως στην απόφαση για την Τράπεζα Αττικής? Μήπως στις κατά καιρούς αποφάσεις των διοικήσεων του ΤΣΜΕΔΕ για αυξήσεις εισφορών? Μήπως η απόφαση του 2003 δεν αναφέρει την ανταποδοτικότητα ως **ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ** στην οποία πρέπει να βασίζεται η “λύση” που θα δοθεί στο ΤΣΜΕΔΕ? Μήπως η απόφαση του 2003 αμφισβητούσε πουθενά την σύνδεση με την Τράπεζα Αττικής? Μήπως καθόριζε πουθενά τη μείωση των εισφορών των εργαζόμενων και την αύξηση των εργοδοτικών, ή τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης? Εμείς, συνάδελφοι της “Συσπείρωσης”, συμφωνούμε ότι το ν/σ είναι **ΑΚΟΜΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ** από την απόφαση του 2003. Σε αυτό, έχετε δίκιο. Αλλά εξ αυτού, το να θεωρείται θετική μια απόφαση που “παζαρεύει”

το πόσο θα χάσουμε, αντί μιας άλλης – που πρότεινε η Πανεπιστημονική – που επιθετικά θα διεκδικεί λύση με βάση τις σύγχρονες ανάγκες των μισθωτών και αυταπασχολούμενων μηχανικών, ε, αυτό πάει πολύ...

ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΕ? Μήπως άραγε παραξενεύεται κανείς που οι δυνάμεις του δικομματισμού και οι ΣΥΝοδοιπόροι τους έστησαν αυτόν τον αποπροσανατολιστικό καυγά γύρω από το ν/σ της κυβέρνησης, πασχίζοντας να πείσουν ότι διαφωνούν στο έδαφος της πιο καταθλιπτικής πολιτικής τους συμφωνίας? Μιας συμφωνίας που δεν έχει απλά πολιτική και ιδεολογική, αλλά και ταξική βάση. Τι είναι το ΤΕΕ που περίμενε κανείς ότι θα κρατήσει άλλη στάση? Δεν είναι ένα κομμάτι του κράτους, ο θεσμικός τεχνικός σύμβουλος της κυβέρνησης (δηλαδή της κυβέρνησης των μονοπωλίων), μήπως δεν είναι ένας θεσμός ηγεμονίας των μεγαλοκαπιταλιστών μηχανικών, πάνω στους μισθωτούς και μικροεπαγγελματίες συναδέλφους? Μπορεί ο κόσμος της εργασίας στον κλάδο των μηχανικών να περιμένει ότι θα ηγηθούν της πάλης για τα συμφέροντά του, εκείνοι που εκφράζουν τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών του? **Πως αλλιώς, λοιπόν, να χαρακτηρίσουμε τη θέση της “Συσπείρωσης”** πως μπορεί να παρθεί μαζί με κάποιες από αυτές τις δυνάμεις μια απόφαση που να ανακόπτει, έστω, την επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα και, μάλιστα, όπως γράφουν (τ. 2371), μια απόφαση που “διασφάλιζε τη μέγιστη δυνατή ενότητα του συνόλου των μηχανικών”, **αν όχι θέση απροκάλυπτης ταξικής συνεργασίας, ή, στην καλύτερη περίπτωση, πολύ επικίνδυνη αυταπάτη?**

ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝ... (3^ο) (22/02/2006)

Στο σημερινό τρίτο και τελευταίο – ελπίζαμε – κείμενό μας για το θέμα του ΤΣΜΕΔΕ και τη στάση της “Συσπείρωσης”, είχαμε σκοπό να ολοκληρώσουμε την παράθεση των βασικών πολιτικών ερωτημάτων γύρω από το πρόβλημα και να καταδείξουμε τον ενδοτισμό των θέσεων της Σ“Α”Μ. Ωστόσο, τα γεγονότα μας πρόλαβαν και επιβεβαίωσαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, τόσο τις θέσεις που από καιρό και με συνέπεια η “Πανεπιστημονική” εξέφρασε και εκφράζει, όσο και την ΠΛΗΡΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ των επιλογών της “Συσπείρωσης”. Το δυστύχημα είναι ότι – ακόμα και τώρα, όπως διαβάζουμε στην ηλεκτρονική και γραπτή σελίδα της Σ“Α”Μ στο ΕΔ του ΤΕΕ – οι άνθρωποι δεν τολμούν να κάνουν ούτε μια στοιχειώδη αυτοκριτική για τις θλιβερές επιλογές τους...

Έτσι, διαβάσαμε στα δύο τελευταία κείμενα της “Συσπείρωσης” ότι το κυβερνητικό ν/σ:

§ Δε διασφαλίζει τον Κλάδο Προνοιακών Παροχών. Έχουν δίκιο. Η απόφαση του 2003, βλέπετε, “διασφάλισε” την ίδρυση ενός ΚΠΠ με σκοπό, μεταξύ άλλων, να **“δανειοδοτεί την επαγγελματική δραστηριότητα των ασφαλισμένων του ΤΣΜΕΔΕ”**. Τελικά, είχαμε άδικο που πιστεύαμε ότι έχουν αποδεχτεί την πρόσδεση με την τράπεζα Αττικής. Αντιθέτως, προτείνουν την μετατροπή του ίδιου του Ταμείου σε Τράπεζα! Μιλάμε για τόσο σκληρή αντίσταση στη χρηματιστική ολιγαρχία...

§ Δεν εξασφαλίζει την “πλήρη ομογενοποίηση ‘παλιών’ και ‘νέων’ ασφαλισμένων”. Κι αυτό σωστό. Προφανώς, το νομοσχέδιο διασφαλίζει τη ...μερική ομογενοποίηση, ενώ η απόφαση του 2003 με τους μπλε και πράσινους κόκκους, την πλήρη. Τώρα, τι σημασία έχει που η **“ομογενοποίηση” θα γίνει αυξάνοντας τις εισφορές**, αντί μειώνοντάς τις; Η “ισότητα” πάνω απ’όλα! Τι “αριστεροί” θα ήμασταν αλλιώς...

§ Θέτει σε κίνδυνο τη **“βιωσιμότητα του Κλάδου Κύριας Σύνταξης”**. Για να το λέτε, έτσι θα είναι. Επί τη ευκαιρία, σας προτείνουμε να καταρτίσετε έναν πίνακα των “βιώσιμων” Ταμείων της χώρας (με το ΤΣΜΕΔΕ πρώτο και καλύτερο – εμ τι; τζάμπα πληρώνουμε τόσα χρόνια;) όπου δεν είναι “σωστό και ευγενικό” να γίνουν παρεμβάσεις και έναν με τα “μη-βιώσιμα”, όπου ο κ. Αλογοσκούφης έχει το ελεύθερο από τους αυστηρούς, αλλά δίκαιους, κυρίους της “Συσπείρωσης” να κάνει ό,τι νομίζει. Άσε που εμάς, μόνο ο κλάδος Κύριας Σύνταξης μας νοιάζει να είναι “βιώσιμος”. **Η απόφαση του 2003 μιλάει, άλλωστε, για την αρχή της ανταποδοτικότητας**. Να μην έχει το ΤΣΜΕΔΕ και τους ανταποδοτικούς κλάδους του (εφάπαξ, επικουρικό κλπ.); Τιμ;;; Αυτό είναι ο δεύτερος πυλώνας του ευρωενωσιακού μοντέλου για την ασφάλιση;;; Άντε καλέ, ανοησίες! Αυτά τα λέει η “Πανεπιστημονική”, που

όλο καταγγελίες και συνομοσίες βλέπει παντού! Ενώ εσάς, η “αριστεροσύνη” σας τρέχει από τα μπατζάκια...

§ Αυξάνει τις εισφορές “για ισχνή βελτίωση των παροχών και με αβέβαιο μέλλον”. Σωστά. Η απόφαση του 2003, αντιθέτως, χάριζε χρήματα στους συναδέλφους με τη σέσουλα. Να μην τα ξαναλέμε, τα είπαμε σε προηγούμενο τεύχος για τις ικανότητες της “Συσπείρωσης” στη “δημιουργική λογιστική”...

Με αυτές τις θέσεις, δεν είναι να απορεί κανείς, ούτε για το ότι η “Συσπείρωση” ψήφισε το 2003 την απόφαση αυτή, ούτε η λύσσα με την οποία την υπερασπίζεται σήμερα, **θλιβερά μόνη**, αφού όλα τα συνεταιράκια της, την “πούλησαν” για ένα πιο μικρό μεν, αλλά “στο χέρι” ξεροκόμματο. Για να σοβαρευτούμε, όμως, δυστυχώς για σας κύριοι της “Συσπείρωσης”, τα ψέματα τελείωσαν. Οι κυρίαρχες δυνάμεις στο ΤΕΕ (συνολικά κι όχι μόνο στη Διοικούσα) αφού χρησιμοποίησαν την απόφαση του 2003 για το σκοπό που την ψήφισαν, δηλαδή ως πολιορκητικό κριό της λογικής τους για την ασφάλιση και μάλιστα με τον αριστερό “μαϊντανό” που τους προσφέρατε, ήρθε η ώρα να φτιάξουν τον πραγματικό νόμο, που **ΦΥΣΙΚΑ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΚΟΜΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ**. Και βέβαια, η “Συσπείρωση” έχει κάθε δίκιο να αισθάνεται ως απατημένη σύζυγος, αλλά την “τιμή” της δε φρόντισε να τη διαφυλάξει εκεί και τότε που έπρεπε... Όταν καλλιεργούσε τις αυταπάτες ότι μπορεί το ΤΕΕ “να βάλει σ’ ένα δρόμο την επίλυση των προβλημάτων της ασφάλισης των μηχανικών” (ΕΔ, τ. 2378) μέσα από μια “σωστή” απόφαση, λες και το ασφαλιστικό είναι ειδικό πρόβλημα των μηχανικών και όχι **ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ** που αφορά το σύνολο των εργαζομένων. Όταν εγκαλούσε κάθε άλλη φωνή, όπως την “Πανεπιστημονική” – αλλά και φωνές στο ίδιο το εσωτερικό της – για στείρα καταγγελιολογία, “κομματικές παρωπίδες” και τόσα άλλα...

Το πιο θλιβερό, όμως, είναι η προσπάθεια “κουκουλώματος” του θέματος με αγωνιστικές “κορώνες”. Άδικα προσπαθεί η ηγεσία της Σ“Α”Μ να λύσει τα εσωτερικά της προβλήματα με άσφαιρη “επαναστατική γυμναστική” εκεί όπου δεν “παίζεται” τίποτε. Για τους μισθωτούς και μικροεπαγγελματίες συναδέλφους, η απόφαση του ΤΕΕ **ΥΠΕΡ** του νομοσχεδίου ήταν και είναι **ΕΙΛΗΜΜΕΝΗ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΙΡΟ**, ανεξάρτητα από το αν θα ήταν ένα καθαρό **ΝΑΙ**, όπως ήθελε η ΔΚΜ και ο “Κιτσίκης”, ή ένα θολό και κουτοπόνηρο ψευτο**ΟΧΙ** με πολλά “παραθυράκια”, όπως ήθελαν η ΠΑΣΚ και η ΔΑΠ για να διαπραγματευτούν καλύτερο μερίδιο στη μοιρασιά. Όλοι τους παίζουν στο ίδιο παιχνίδι και το απέδειξαν “συνθέτοντας δημιουργικά” τις διαφωνίες τους στην γνωστή, **ΟΜΟΦΩΝΗ** απόφαση της Διοικούσας. Με την απόφαση αυτή, πολιτικά, η **συζήτηση στο ΤΕΕ ΕΛΗΞΕ**. Η Αντιπροσωπεία που δήθεν “διέλυσαν” τα ...αυθορμήτως προσελθόντα στελέχη της ΣΑΜ μόνο διακοσμητικό ρόλο είχε να παίζει. Και μόνο αποπροσανατολισμός είναι να καλλιεργείται κλίμα ότι η συζήτηση με επίκεντρο το ΤΕΕ έχει το οποιοδήποτε νόημα – εκτός από το να αξιοποιηθεί η συνεδρίαση για την αποκάλυψη της στάσης **ΟΛΩΝ** των δυνάμεων και **ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΚΕΙΝΩΝ** που τον Οκτώβρη του 2005 είχαν δήθεν “απορρίψει” το ν/σ για να έλθουν τώρα να αποδεχτούν το ίδιο κι **απαράλλακτο** κείμενο. Όσο για τις ύβρεις και τα κουτοπόνηρα σχολιάκια του στυλ “η Πανεπιστημονική που θέλει να ψηφιστεί το νομοσχέδιο για να έχει να λέει”, ή που “πιστεύει ότι όλα θα λυθούν στον κομμουνισμό”, είναι, απλώς προφάσεις εν αμαρτίαις... Η θέση μας **ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΤΙΓΜΗ** ήταν ότι η διέξοδος δε βρίσκεται στις προτάσεις νόμου, ούτε στις επιτροπές αλλά στον **ΕΝΩΜΕΝΟ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ με ξεκάθαρο προσανατολισμό**. Χωρίς αυταπάτες ότι μπορεί να βρεθεί “κλαδική λύση”, ειδικά για το ΤΣΜΕΔΕ, όσο η πολιτική της ΕΕ και των γαλαζοπράσινων κυβερνήσεων εφαρμόζεται **απαρέγκλιτα** σε όλη τη γραμμή του μετώπου...

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ γίνεται καθαρό ότι **δυσ δρόμοι υπάρχουν**: ο ένας είναι ο δρόμος της υποταγής και της ενσωμάτωσης και ο άλλος, ο δρόμος της συνολικής εναντίωσης στην κυρίαρχη πολιτική, η συμμαχία και η κοινή δράση των εργαζομένων όλων των κλάδων για τη διεκδίκηση ριζοσπαστικών αιτημάτων που απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες του κόσμου της δουλειάς κι όχι στις “αντοχές της οικονομίας”, τη “βιωσιμότητα” και τα υπόλοιπα παραμύθια του κεφαλαίου και των υπαλλήλων του. Καιρός είναι και οι απλοί αγωνιστές που συμμετέχουν ακόμη στη “Συσπείρωση” να κάνουν τις επιλογές τους, **να διαχωρίσουν ΣΗΜΕΡΑ κιάλας τη θέση τους** από την επικίνδυνη και τυχοδιωκτική στάση της ηγεσίας τους και να πάρουν τη θέση τους στις γραμμές του αγώνα. **Δεν περισεύει κανείς!!!**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Δημοκρατική Πανεπιστημονική Κίνηση (Μηχ.-Ηλ.-Ναυπ.
Μηχ/κών)

Εκλογές ΠΣΔΜ-Η - Κυριακή 7 Μάη

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ των εργαζόμενων μηχανικών

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Όλοι εμείς οι μισθωτοί και αυτοαπασχολούμενοι του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, όλοι εμείς που βιώνουμε την επιδείνωση στους όρους της εργασίας και της ζωής μας, πρέπει μπροστά στις **εκλογές του Συλλόγου στις 7 Μάη** να προβληματιστούμε:

- Ø Στάθηκε δίπλα μας το ΔΣ του ΠΣΔΜ-Η το προηγούμενο διάστημα;
- Ø Ποιες αγωνιστικές πρωτοβουλίες πήρε απέναντι στη συνολική επίθεση των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ στα δικαιώματά μας;
- Ø Μήπως υπερβάλλουμε;

Από τη συμβολική κατάληψη του ΤΣΜΕΔΕ στις 2-3-2006.

Ας θυμηθούμε λοιπόν ενδεικτικά:

(α) Τη στήριξη που παρέχουν οι παρατάξεις της πλειοψηφίας του ΔΣ (ΔΚΜ, ΠΑΣΚ, ΔΑΠ, δήθεν «Ανεξάρτητοι») στο κυβερνητικό **σχέδιο νόμου για το ΤΣΜΕΔΕ**, το οποίο αυξάνει υπέρογκα τις εισφορές μας, μειώνει συνολικά την κρατική χρηματοδότηση και την εργοδοτική εισφορά, συρρικνώνει τις κατακτήσεις μας. Οι συγκεκριμένες παρατάξεις торπίλισαν στην πράξη τις προτάσεις αγωνιστικής διεκδίκησης και συντονισμού των κλαδικών Συλλόγων που κατέθεσε η Πανεπιστημονική και στον ΠΣΔΜ-Η και στο ΤΕΕ, ενάντια στην κοινοτική πολιτική επιβολής του κεφαλαιοποιητικού, ανταποδοτικού ασφαλιστικού συστήματος.

(β) Την ουσιαστική αποδοχή των κυβερνητικών νομοσχεδίων για την αναδιάρθρωση του κατασκευαστικού τομέα (**δημόσια έργα, μελέτες** κλπ), που ενισχύουν πολύμορφα τους μονοπωλιακούς ομίλους στις κατασκευές και το τραπεζικό κεφάλαιο, σε βάρος των λαϊκών αναγκών και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων μηχανικών. Την υιοθέτηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που θα επιβαρύνουν διπλά τους εργαζόμενους σαν φορολογούμενους και σαν χρήστες των δημοσίων έργων και θα καθορίσουν τις προτεραιότητες κατασκευής δημοσίων υποδομών με γνώμονα το κέρδος του μεγάλου κεφαλαίου.

(γ) Την υποστήριξη απ' τις ίδιες δυνάμεις του κοινοτικού πλαισίου της «απελευθέρωσης» στρατηγικών τομέων της οικονομίας όπως η **ενέργεια** και οι **τηλεπικοινωνίες**, με σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις εργασιακές σχέσεις, στην επιβάρυνση της λαϊκής κατανάλωσης, στον ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο οι ΔΕΚΟ είτε ιδιωτικοποιούνται, είτε λειτουργούν πλήρως με κριτήρια ιδιωτικής καπιταλιστικής επιχείρησης.

(δ) Την αγωνιστική απραξία στα κρίσιμα ζητήματα των **συλλογικών συμβάσεων εργασίας** και της **μετακύλισης στις πλάτες του διπλ.μηχανικού της εργοδοτικής ευθύνης** (τεχνικός ασφάλειας, μελετητής εγκαταστάσεων φυσικού αερίου κλπ). Οι ίδιες συνδικαλιστικές δυνάμεις υπέγραψαν την κατάρπυση πιλοτική συμφωνία στον ΟΤΕ που ανοίγει το δρόμο για πλήρη κατάργηση κάθε στοιχείου μόνιμης, πλήρους απασχόλησης για τους νέους εργαζόμενους.

(ε) Την αποδοχή στη πράξη της σταδιακής εφαρμογής των κοινοτικών **κατευθύνσεων της Μπολόνια**, που

αποσυνδέουν τα πτυχία μας απ' τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα και οδηγούν στη μαζικοποίηση ενός ευέλικτου, μισοειδικευμένου επιστημονικού προλεταριάτου χωρίς δικαιώματα. Οδηγούν ταυτόχρονα στην ανταγωνιστική και ιδιωτικοοικονομική λειτουργία των Πολυτεχνικών Σχολών και στην κατηγοριοποίηση των συναδέλφων, μέσα από διαδικασίες «πιστοποίησης» των προσόντων τους από μηχανισμούς του μεγάλου κεφαλαίου και του κράτους (π.χ. ΤΕΕ).

Το ΔΣ του ΠΣΔΜ-Η όχι μόνο δεν έδωσε ώθηση στην αγωνιστική δράση, αλλά στήριξε την κυβερνητική επίθεση στα δικαιώματά μας. Απ' την άλλη, εξάντλησε τη δραστηριότητα του Συλλόγου σε ανώδυνες ημερίδες, επιστολές προς υπουργούς και προτάσεις τροπολογιών και εκδόσεων νέων ΚΥΑ. Με πρωταγωνιστές τους δήθεν «ανεξάρτητους» της ΑΚΜΗΗΝ (κρυφή παράταξη της ΝΔ), ανέδειξε σαν διέξοδο την προσπάθεια του Συλλόγου για διεύρυνση των επαγγελματικών δικαιωμάτων. Η κατεύθυνση αυτή εγκλώβισε το Σύλλογο στο **αδιέξοδο του συντεχνιασμού**, στην ψευδεπίγραφη διασφάλιση «δικαιωμάτων» στα χαρτιά, που μεταφράζονται στην πράξη σε μετακύλιση των εργοδοτικών και κρατικών υποχρεώσεων και ποινικών ευθυνών στις πλάτες του μηχανικού.

Από την πορεία διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Εθν. Οικονομίας.

Η διεκδίκηση επαγγελματικών δικαιωμάτων με αυτόν τον τρόπο αποσυνδέεται απ' την αντίστοιχη κατάσταση των εργασιακών σχέσεων, την πορεία των αμοιβών, τον ταξικό προσανατολισμό της ανάπτυξης. Έτσι, το επαγγελματικό γραφείο μετατρέπεται στο πραγματικό σπίτι μας, όπου μέρα – νύχτα «ασκούμε» τα επαγγελματικά μας δικαιώματα. Η συντεχνιακή αντίληψη συσκοτίζει επίσης το χαρακτήρα της αντιλαϊκής επίθεσης που δεν είναι τυχαία, ούτε αποσπασματική. Η επίθεση αυτή στοχεύει στη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων. Προϋποθέτει τη αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων σε όλους τους κλάδους. Γι' αυτό και κανείς κλάδος δεν μπορεί να την αντιμετωπίσει μόνος του, χωρίς πλαίσιο στόχων πάλης που να διασφαλίζει την κοινωνική συμμαχία με το ταξικό εργατικό κίνημα.

Για τη σημερινή κατάσταση της αδράνειας και της υποταγής του Συλλόγου στην κυβερνητική πολιτική, δεν ευθύνεται το δήθεν «απαρχαιωμένο» καταστατικό του. Δεν υπάρχει ούτε ένα παράδειγμα αγωνιστικής πρωτοβουλίας του ΔΣ του ΠΣΔΜ-Η που δεν υλοποιήθηκε λόγω εμποδίων που τάχα θέτει η υπάρχουσα δομή του Συλλόγου. Αντίθετα, η προτεινόμενη κατεύθυνση της ουσιαστικής κατάργησης και υποβάθμισης του αποφασιστικού ρόλου της Γενικής Συνέλευσης, θα μετατρέψει το Σύλλογο σε «μικρό ΤΕΕ» όπου η σημερινή δυνατότητα άμεσης παρέμβασης των μελών του θα υποκατασταθεί από μια Αντιπροσωπεία που θα αποφασίζει με παγιωμένους συσχετισμούς για μια ολόκληρη τριετία.

Οι αιτίες της σημερινής πορείας του ΠΣΔΜ-Η αφορούν στο θεσμικό του ρόλο, στην ταξική του σύνθεση και στο σημερινό αρνητικό συσχετισμό των δυνάμεων. Στον ΠΣΔΜ-Η που χρηματοδοτείται απ' το ΤΕΕ, συνυπάρχουν αντικειμενικά οι εκπρόσωποι του μεγάλου κεφαλαίου και τα ανώτερα στελέχη του κρατικού μηχανισμού με τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους. Αυτό το αντικειμενικό έδαφος βοηθά στην κυριαρχία των συνδικαλιστικών δυνάμεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι γενικά και αόριστα η «διαπλοκή» ούτε η εξάρτηση των οργάνων του Συλλόγου απ' τα κόμματα. Το ζήτημα είναι ποια ταξική πολιτική υλοποιούν τα όργανα και σε ποιο πλαίσιο αποφασίζουν. Γι' αυτό και η θέση της «Ανεξάρτητης Αριστερής Συσπείρωσης» που κρατά ίσες αποστάσεις απ' τα κόμματα της αστικής τάξης τα οποία υλοποιούν την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ και απ' τον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος είναι υποκριτική. Όπως ψευδεπίγραφη είναι τελικά και η διακήρυξη για δήθεν «ανεξάρτητη αριστερή δράση» σε οποιονδήποτε μεμονωμένο κλάδο, χωρίς συγκεκριμένη σαφή συνδικαλιστική και πολιτική πρόταση προοπτικής για τη χώρα στην οποία να εντάσσεται η συγκεκριμένη δράση. Αυτές οι κραυγαλέες αντιφάσεις οδήγησαν εξάλλου στην τριχοτόμηση της στάσης των δυνάμεων που απαρτίζουν τη «Συσπείρωση» στις πρόσφατες Γενικές Συνελεύσεις και κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό και στην αδυναμία διατύπωσης σαφούς θέσης όλο το προηγούμενο διάστημα σχετικά με την απόφαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ του 2003 για το ΤΣΜΕΔΕ η οποία άνοιξε το δρόμο στην κυβερνητική

επίθεση. Την ίδια περίοδο, η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΝ (ΔΗΚΙΜΗ/Ενότητα) υπήρξε σημαιοφόρος της κυβερνητικής πολιτικής στο ΤΕΕ, ενώ στο πλαίσιο του Συλλόγου δεν εκδήλωσε καμία συνδικαλιστική πρωτοβουλία. Τέλος, το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ επιλέγουν την κάθοδο πολλών ψηφοδελτίων απ' το χώρο τους, ώστε να ενσωματώσουν την υπαρκτή δυσαρέσκεια, να συγκαλύψουν την ταύτιση τους και να ικανοποιήσουν τις φιλοδοξίες ορισμένων παραγόντων.

Συναδέλφους και συναδέλφισσες,

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση η Πανεπιστημονική (ΔΠΚ) αποτέλεσε όλο το προηγούμενο διάστημα τη μόνη δύναμη αντίστασης με συνέχεια, σταθερότητα και προοπτική.

§ Πρωτοστάτησε με τις προτάσεις της απ' την αρχή της θητείας του απερχόμενου ΔΣ, στη συγκρότηση αγωνιστικής πρωτοβουλίας των κλαδικών συλλόγων για το ασφαλιστικό αλλά και για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας σε συντονισμό και με το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών.

§ Πρωταγωνίστησε για να υπάρξουν αγωνιστικές αποφάσεις ενάντια στο σχέδιο νόμου της κυβέρνησης στις Γενικές Συνελεύσεις του ΠΣΔΜ-Η και του ΣΜΗΒΕ, να συγκροτηθούν επιτροπές αγώνα και να πραγματοποιηθούν οι καταλήψεις του ΤΣΜΕΔΕ στη Θεσσαλονίκη και στη συνέχεια στην Αθήνα.

§ Αξιοποίησε τα όργανα του Συλλόγου και του ΤΕΕ καθώς και τα σχετικά επιστημονικά Συνέδρια και ημερίδες για να τεκμηριώσει τη ριζική αντίθεσή της στις νομοθετικές ρυθμίσεις αναδιάρθρωσης του τομέα κατασκευών και επιτάχυνσης της «απελευθέρωσης» στην ενέργεια και στις τηλεπικοινωνίες.

§ Υπερασπίστηκε με συνέπεια τα συμφέροντα των μηχανικών με σχέση εξαρτημένης εργασίας, προβάλλοντας απ' όλα τα βήματα το πλαίσιο των διεκδικήσεων τους.

§ Συνέβαλε στη διοργάνωση αρκετών ημερίδων στην περιφέρεια που ανέδειξαν τη μετακύλιση της κρατικής και εργοδοτικής ευθύνης στις πλάτες του μηχανικού και ιδιαίτερα του Τεχνικού Ασφάλειας.

§ Ανέδειξε την αιτία των προβλημάτων, τον πραγματικό αντίπαλο, την πολιτική της ΕΕ και της αστικής τάξης.

Φυσικά, ο αγώνας συνεχίζεται.

Η Πανεπιστημονική καλεί σε αγωνιστική συστράτευση του συναδέλφους για:

- Αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς (στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες), στο 80% των αποδοχών της τελευταίας εργάσιμης 3ετίας. Μετατόπιση του κύριου βάρους των εισφορών προς την εργοδοσία και το κράτος και κατάργηση των εισφορών στον κλάδο υγείας.
- Άμεση μείωση των εισφορών κατά 50% για τους νέους συναδέλφους κάτω της πενταετίας και πλήρη κάλυψη των υποχρεώσεων των στρατευμένων απ' το ΥΕΘΑ και των μεταπτυχιακών φοιτητών – ερευνητών απ' τους φορείς που τους απασχολούν.
- Άμεση απόσυρση του Σχεδίου Νόμου για το ΤΣΜΕΔΕ και κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Άμεση απόδοση των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας στο ΤΣΜΕΔΕ. Διεκδίκηση των απωλειών του αποθεματικού του ΤΣΜΕΔΕ από την άτοκη κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδας. Απόσυρση του ΤΣΜΕΔΕ από την Τράπεζα Αττικής.
- Στήριξη του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών για την υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων που να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες μας, με πλήρη σταθερή δουλειά, 7ωρο-5νθημερο-35ωρο και εισαγωγικό μισθό 1800 ευρώ. Μονιμοποίηση των συμβασιούχων του δημοσίου χωρίς προϋποθέσεις. Επίδομα ανεργίας στο 80% του βασικού μισθού.
- Δημόσια και δωρεάν ενιαία ανώτατη εκπαίδευση χωρίς επικαλυπτόμενες σχολές ανά επιστημονικό αντικείμενο, στον αντίποδα των αντιδραστικών κατευθύνσεων της Διακήρυξης της Μπολόνια, η οποία θα υπηρετεί το στόχο της λαϊκής ευημερίας και όχι τα συμφέροντα του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών με βάση αυτή την κατεύθυνση.
- Αγωνιστική συσπείρωση κατά της ιδιωτικοποίησης και του πλαισίου «απελευθέρωσης» της ΕΕ στους τομείς στρατηγικής σημασίας όπως η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, οι μεταφορές κλπ. Ενιαίο αποκλειστικά κρατικό φορέας σε αυτούς τους τομείς, που θα υπηρετούν συνδυασμένα το σύνολο των λαϊκών αναγκών και θα αποτελούν λαϊκή περιουσία (π.χ. μείωση ενεργειακής εξάρτησης, φθηνή λαϊκή

κατανάλωση, ασφάλεια εργαζομένων, προστασία περιβάλλοντος).

- ü Κατάργηση των νόμων μονοπωλιακής αναδιάρθρωσης του κατασκευαστικού τομέα (δημόσια έργα, μελέτες, συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα κλπ) και άμεση αύξηση των αμοιβών με αλλαγή του κώδικα αμοιβών. Ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών για όλες τις φάσεις παραγωγής έργων, που θα κατοχυρώνει το δημόσιο έργο και τη λαϊκή κατοικία σαν κοινωνικά αγαθά και όχι σαν εμπορεύματα.
- ü Πρωτοβουλίες αντίστασης στην προσπάθεια μετακύλισης της κρατικής και εργοδοτικής ευθύνης στις πλάτες των συναδέλφων Τεχνικών Ασφάλειας, Μελετητών και Επιβλεπόντων Εγκαταστάσεων (π.χ. φυσικού αερίου). Ίδρυση Κρατικού Σώματος Μηχανικών Ασφάλειας και Ιατρών Εργασίας στο πλαίσιο ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος υγείας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Η σημερινή κατάσταση της αδράνειας και της υποταγής του Συλλόγου ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ. Φτάνει να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει καμία θαυματουργή λύση αποκλειστικά για το δικό μας κλάδο και ανεξάρτητα απ' την κατεύθυνση της κυρίαρχης κυβερνητικής πολιτικής. Σήμερα το σύνολο των εργαζομένων στην Ελλάδα και σε όλη την ΕΕ δέχεται γενικευμένη επίθεση χωρίς ημερομηνία λήξης, σύμφωνα με τους στόχους της Στρατηγικής της Λισσαβόνας που θυσιάζει τα εργασιακά δικαιώματα στο βωμό της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών μονοπωλίων. Ενιαία και αγωνιστική πρέπει να είναι λοιπόν και η δική μας απάντηση. Μια απάντηση που θα φέρει νομοτελειακά στην επικαιρότητα την ανάγκη να πάρει ο λαός την τύχη του στα χέρια του και να κοινωνικοποιήσει τα βασικά μέσα παραγωγής, να αποκτήσει πραγματικά την εξουσία.

Η αποτελεσματική απάντηση στη γενικευμένη κυβερνητική επίθεση προϋποθέτει σήμερα τη συμπίεση των εργαζόμενων μηχανικών με τον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, το ΠΑΜΕ. Η συμπίεση αυτή δεν εξαντλείται μόνο στη διεκδίκηση εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων. Αφορά την ταξική κατεύθυνση που θα υπηρετεί η παραγωγή και η αξιοποίηση της επιστημονικής γνώσης, αφορά συνολικά τον ταξικό χαρακτήρα της ανάπτυξης.

Η Πανεπιστημονική δεν περιορίζεται σε ανέξοδες φραστικές διακηρύξεις. Οι καταλήψεις του ΤΣΜΕΔΕ στη Θεσσαλονίκη και στη συνέχεια στην Αθήνα σηματοδοτούν το δρόμο του αγώνα που προτείνουμε να βαδίσει ο ΠΣΔΜ-Η. Με τη στάση μας και το πρόγραμμα μας μπορούμε να εγγυηθούμε την πορεία του Συλλόγου με ξεκάθαρο διεκδικητικό προσανατολισμό, ενάντια στις επιλογές της ΕΕ και της άρχουσας τάξης που προωθεί η κυβέρνηση με τη βοήθεια του ΠΑΣΟΚ.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Είναι στο χέρι σας να αλλάξει ο συσχετισμός δυνάμεων και οι εκλογές στις 7 Μάη να αποτελέσουν σταθμό αντεπίθεσης των εργαζόμενων μηχανικών του συλλόγου μας.

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ
Δ.Π.Κ.**

Απρίλης 2006

[Πανελλαδικό Ψηφοδέλτιο](#)

[Ψηφοδέλτιο Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής και Δυτικής
Θεσσαλίας](#)

[Home](#)

Τελευταία
Ενημέρωση:
27-04-2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Δημοκρατική Πανεπιστημονική Κίνηση (Μηχ.-Ηλ.-Ναυπ. Μηχ/κών)
Ψηφοδέλτιο εκλογών ΠΣΔΜ-Η (7/5/2006)

Υποψήφιοι για το Δ.Σ.

ΓΑΡΑΝΤΖΙΩΤΗΣ	Κων/νος	Η	ΠΡΕΒΕΖΑ
ΖΕΠΑΤΟΣ	Χαράλαμπος (Χάρης)	Η	ΣΥΡΟΣ
ΖΩΚΑΣ	Νικόλαος	Η	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΪΝΑΣ	Δημήτριος	Η	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΛΙΟΓΚΑΣ	Βασίλειος	Μ	ΚΑΒΑΛΑ
ΛΙΟΝΗΣ	Γρηγόριος	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ	Αικατερίνη (Κάτια)	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΝΤΟΥΡΟΣ	Ιωάννης	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΞΥΛΟΥΡΗΣ	Κων/νος	Μ	ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΛΑΒΟΣ	Παναγιώτης	Η	ΑΘΗΝΑ
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	Ευριπίδης	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ	Μιχαήλ	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Γεράσιμος (Μάκης)	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΑΣ	Ανδρέας	Η	ΠΑΤΡΑ
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	Νικόλαος	Η	ΛΑΡΙΣΑ
ΠΕΤΡΟΥ	Δημήτριος	Η	ΒΟΛΟΣ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ	Χαράλαμπος	Η	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ	Λεωνίδα	Ηλκ	ΚΟΖΑΝΗ
ΣΤΡΟΥΖΑΣ	Ιωάννης	Μ	ΑΘΗΝΑ
ΤΣΙΛΙΓΚΙΡΙΔΗΣ	Γεώργιος	ΜΗ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ	Χαράλαμπος	Η	ΑΘΗΝΑ
ΧΑΡΗ	Φωτεινή (Φωφώ)	Η	ΑΘΗΝΑ

Υποψήφιοι για την Ε.Ε.

ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ	Εμμανουήλ	Η	ΑΘΗΝΑ
ΓΟΥΝΑΡΗΣ	Απόστολος	Μ	ΑΓΡΙΝΙΟ
ΘΑΝΟΣ	Γεώργιος	Η	ΛΑΡΙΣΑ
ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ	Παύλος	Η	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ	Ευάγγελος	Η	ΑΘΗΝΑ
ΠΑΠΑΡΗΓΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Η	ΑΘΗΝΑ
ΣΤΡΑΤΗΣ	Γεώργιος	Η	ΧΑΝΙΑ
ΤΖΙΜΑΣ	Χαράλαμπος	Ηλκ	ΑΘΗΝΑ
ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΙΔΗΣ	Λουκάς	Ν	ΑΘΗΝΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΗ

Δημοκρατική Πανεπιστημονική Κίνηση (Μηχ.-Ηλ.-
Ναυπ. Μηχ/κών)

Ψηφοδέλτιο εκλογών ΠΣΔΜ-Η (7/5/2006)

ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ για το ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝ.ΠΑΤΡΟΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
1 ΘΑΝΟΣ	ΓΙΩΡΓΟΣ	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	Η-Μ
2 ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ	ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΑΣΤΕΡΙΟΣ	Η-Μ
3 ΝΑΡΗΣ	ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Μ-Μ
4 ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	Η-Μ
5 ΣΠΗΛΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΡΓΥΡΙΟΣ	Ηλεκτρ.-Μ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ για την ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝ.ΠΑΤΡΟΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
1 ΓΚΑΝΤΟΥΝΑΣ	ΗΛΙΑΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Η-Μ

